

T. LVCRETI CARI

aeris expressae sursum succedere, quamquam
pondera, quantum in sest, deorsum deducere pugnent. 205
nocturnasque faces caeli sublimis volantis
nonne vides longos flammaram ducere tractus
in quascumque dedit partis natura meatum?
non cadere in terram stellas et sidera cernis?
sol etiam (caeli) de vertice dissipat omnis 210
ardorem in partis et lumine conserit arva;
in terras igitur quoque solis vergitur ardor.
transversosque volare per imbris fulmina cernis;
nunc hinc nunc illinc abrupti nubibus ignes
concurant; cadit in terras vis flammea vulgo. 215

Illud in his quoque te rebus cognoscere avemus,
corpora cum deorsum rectum per inane feruntur
ponderibus propriis, incerto tempore ferme
incertisque locis spatium depellere paulum,
tantum quod momentum mutatum dicere possis. 220
quod nisi declinare solerent, omnia deorsum,
imbris uti guttae, caderent per inane profundum,
nec foret offensus natus nec plaga creata
principiis: ita nil unquam natura creasset.

Quod si forte aliquis credit graviora potesse 225
corpora, quo citius rectum per inane feruntur,
incidere ex supero levioribus atque ita plagas
gignere quae possint genitalis reddere motus,
avium a vera longe ratione recedit.
nam per aquas quaecumque cadunt atque aera rarum, 230
haec pro ponderibus casus celerare necessest
propterea quia corpus aquae naturaque tenuis
aeris haud possunt aequae rem quamque morari,